

Asociația pentru
Securitatea la
Incendiu

Punct de vedere ASI pentru PLATFORMA 2020

Bucuresti, 23 septembrie 2013

A - Problemele de actualitate ale domeniului sigurantei la foc:

In general, domeniul nostru este strans conditionat de evolutia petei constructiilor. De aceea, relansarea acestui domeniu inseamna si relansarea noastra si nu are conditionari specifice.

Pe domeniul nostru specific, consideram ca problema cea mai grava a acestei perioade este legata de **scaderea alarmanta a calitatii lucrarilor din acest domeniu**. Acest fenomen are mai multe cauze:

1. patrunderea agresiva pe piata romaneasca - in ultimii ani - a noilor materiale si tehnologii din afara si preluarea acestora fara o asimilare profunda si profesionala atat de catre firmele de specialitate cat si de structurile de autorizare. **Trebuie spus, de la bun inceput, ca problemele de calitate ale domeniului sunt ridicate, in marea lor majoritate, de materialele, echipamentele si tehnologiile care au patruns in Romania dupa 1989.**
2. La fel de importanta (si legata strans de prima) este **absenta unui supravegheri / control real si eficient al pietei**, efectuat de catre toate organele abilitate in acest sens, in diferitele etape ale investitiei; Aceasta afirmatie necesita cateva explicatii suplimentare:

*S-a ajuns la situatii de-a dreptul de neconceput, in special in zonele cu mai putina tehnicitate ale domeniului (gen protectiile termosfumante pe structurile metalice) unde **calitatea celei mai mari parti a lucrarilor a scazut alarmant**, fenomen care se manifesta prin documentatii de calitate false, pur si simplu inlocuiri de materiale, grosimi finale de material aplicat diminuate cu pana la 60% fata de cele necesare, etc.*

*Toate acestea vizeaza **scaderea - prin orice mijloace - a pretului acestui tip de lucrari**, astfel incat, acum s-a ajuns pe piata la preturi incredibile si nerealiste: sub jumătate numai din pretul materialului (fara a mai include aici si manopera !).*

*Mai apare aici si un alt efect: pe langa faptul ca aceste preturi reflecta o nerespectare grava a oricaror cerinte de securitate la incendiu, ele au mai avut si darul de a altera profund perceptia pietei asupra costurilor acestui tip de lucrari, astfel incat, **in prezent, se considera ca lucrarile de termoprotectie se pot executa in orice limita de pret, oricat ar fi aceasta de scazuta !***

*In acelasi timp, **responsabilitatea celor care le executa este in cadere libera**, atata vreme cat nici unul dintre organismele cu responsabilitati in domeniul securitatii la incendiu (si ma refer aici, in principal, la IGSU si la MDRT prin ISC) nu isi asuma rolul real al unui control eficient al pietei ! Daca se face numai un control “de suprafata” al documentelor (atata vreme cat nu se verifica aspectele de fond: autenticitatea produselor utilizate, grosimea aplicata in baza calculelor de proiect, existenta contactelor de aprovizionare de la furnizorii autorizati, etc.), aplicatorii isi permit toate “ingineriile” posibile (cu consecinte extrem de grave asupra nivelului real de securitate la incendiu !) care sa le permita sa contracteze lucrarea, la preturile derizorii impuse de Beneficiar.*

*In sfarsit, controlul pietei trebuie aplicat si asupra **formarii profesionale a cadrelor** care a scazut dramatic, intrucat o gramada de firme sunt abilitate acum sa elibereze certificari in domeniu; exista o puzderie de cursuri de formare in acest domeniu, care predau cele 90 de ore obligatorii (impuse de lege) in doar 3 zile la munte (iarna) sau la mare (vara), care includ si o masa festiva + programul de divertisment !), fara nici un control asupra programei si a nivelului profesional al lectorilor ! Ceea ce este si mai grav, este faptul ca aceste “pregatiri in diagonala”, sunt luate in serios chiar de catre firme sau organizatii mari – datorita programului scurt si lejer, precum si a pretului “prietenos” – iar dupa obtinerea unor cartoane frumos colorate (care, de cele mai multe ori nu sunt nici macar diplome sau certificate legal acceptate in Romania), cei care au participat la ele sunt convinsi ca au si devenit specialisti ai domeniului si sunt tratati ca atare.*

3. A treia disfunctionalitate este **legislatia din domeniu care este inca ambigua, are elemente incongruente si permite, de aceea, diverse “subterfugii” care paseaza responsabilitatile de la un organism la altul !** O impartire clara a responsabilitate si o vointa comuna de a face ordine a tuturor factorilor implicati sunt elementele care lipsesc acum in Romania. Acest subiect merita o discutie aparte pentru ca are implicatii asupra mai multor domenii de activitate iar rezolvarea lui implica o conlucrare stransa si de buna credinta intre acestea.
4. A patra si foarte importanta este **lipsa completa din peisaj a cerintelor imperative de performanta ale societatilor de asigurari** – care sunt motorul implementarii si al pastrarii performantelor in acest domeniu in toate societatile capitaliste dezvoltate;
5. In sfarsit, organismele de stat ar trebui sa constientizeze faptul ca nu poate exista o prapastie intre ele si cei care formeaza piata de specialitate (antreprenori, firme de distributie autorizate, firme de proiectare in domeniu, asociatii profesionale, etc.). Cu alte cuvinte, cei doi poli (stat si privat) trebuie sa conlucreze eficient prin impartirea responsabilitatilor in domeniu, in sensul ca **zona privata trebuie sa sesizeze permanent asupra disfunctionalitatilor existente in piata iar zona de reglementare si control (statul) sa le corecteze prompt prin mijloacele specifice care ii stau la dispozitie**. Astfel se poate rezolva si eterna problema a lipsei banilor, pe care o acuza permanent organismele de stat atunci cand sunt intrebate despre cauza care face ca reformele in domeniu sa bata pasul pe loc.

B – Masuri propuse

Pentru a indrepta aceasta stare de lucruri, trebuie puse impreuna **o politica coerenta in domeniu, vointa politica de a o aplica si ... bani pentru a o materializa !** In acest spirit, iata cateva dintre propunerile noastre care incearca sa raspunda acestor comandamente:

1. **Departajarea clara a responsabilitatilor pe piata de Securitate la Incendiu, intre MDRAT, IGSU, Administratia locala, etc.** Fiind o problema mai complicate si care implica organigrama mai multor ministere, ea trebuie sa faca obiectul unei analize dedicate separata !
2. **Controlul real al calitatii pietei efectuat de catre organismele abilitate legal,** care sa acopere toate aspectele. In ultima perioada, IGSU a inceput un amplu program de verificare a operatorilor autorizati, din pacate este un control incomplete si care se refera numai la completitudinea documentelor legale si care nu atinge problema de fond: aspectele de calitate implicate;
3. **Un sistem de penalizare mult mai drastic** la nerespectarea cerintelor esentiale (in proiectare, executie si in exploatare);
4. **Societatile de asigurari sa isi impuna – si in Romania – setul specific de cerinte pentru asigurarea securitatii la incendiu,** (situat peste nivelul minim national) atat in proiectare cat si in exploatare;
5. **impunerea prin lege a existentei - in fiecare obiectiv mai important – a unui Fire Safety Manager profesionist,** care sa:
 - asigure pastrarea continua a calitatii si performantelor sistemului existent de securitate la incendiu pe toata durata de viata a unitatii respective,
 - sesizeze necesitatea adaptarii acestui sistem in raport cu permanenta schimbare a situatiilor din unitate.
6. **Infiintarea unei “terte parti independente”** de raportare si mediere profesionala. Si aici, Asiguratorii pot avea un cuvânt greu de spus (sa nu uitam ca FM, UL, ULC, TUV si toti marii asiguratorii mondiali au pornit de la crearea acestui organism independent de evaluare care a ajuns, mai tarziu, un etalon de profesionalism in domeniu !).
7. **Realizarea cu necesitate a PPP** - parteneriatului public (IGSU) – privat (ASI s.a.) cu toate avantajele acestuia.

arh. Horia Mihai NICOLESCU,
Vicepresedinte ASI